

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

*Biskup Pavel
spolu s Otcí posvátného sněmu
na trvalou památku*

PRÁVO OSOBY A SKUPIN NA SPOLEČENSKOU A OBČANSKOU SVOBODU V OBLASTI NÁBOŽENSTVÍ

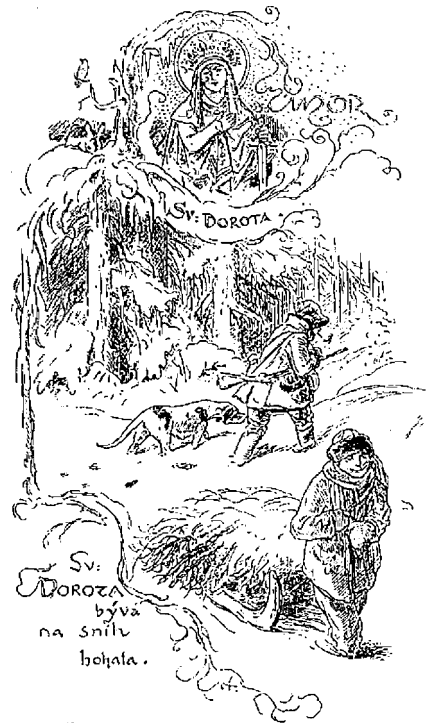
Lidé si dnes stále více uvědomují důstojnost lidské osoby a roste počet těch, kteří žádají, aby lidé mohli jednat podle vlastního úsudku a užívat odpovědné svobody, ne - u o n n i , a l z u v ř e d n ě n ě p o v i n n o s t i .

Rovněž žádají právní určení hranic veřejné moci, aby rozsah důstojné svobody jak osobní, tak společenské nebyl příliš omezován. Tento požadavek svobody v lidské společnosti se nejvíce týká duchovních lidských hodnot, ale především toho, co patří k svobodnému praktikování náboženství ve společnosti. Se zvláštním zřetelem na tyto tužby lidí a s předsevzetím vyhlásit do jaké míry jsou tyto požadavky ve shodě s pravdou a spravedlností, tento vatikánský sněm zkoumá posvátnou církevní tradici a nauku a vynáší z nich stále něco nového, co je však v souladu s tím starým.

Nejprve tedy posvátný sněm vyznává, že sám Bůh dal lidstvu poznat pravdu, po níž lidé, když mu slouží, mohou dosáhnout v Kristu spásy a blaženosti. Věříme, že toto jediné pravé náboženství je uskutečněno v katolické a apoštolské církvi, které Pán Ježíš svěřil úkol nést je ke všem lidem, když řekl apoštolům: "Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal" (Mt 28, 10-20).

Všichni lidé mají povinnost hledat pravdu, především o Bohu a jeho církvi, a poznanou pravdu přijmout a zachovávat.

Posvátný sněm zároveň prohlašuje, že se tyto povinnosti dotýkají lidského svědomí a zavazují je, a že pravda nevznáší svůj nárok jinak než silou pravdy samé, která proniká do lidské mysli jemně a spolu mocně. Dále, když náboženská svoboda, kterou lidé požadují k plnění

své povinnosti uctívat Boha, znamená svobodu od nátlaku v občanské společnosti, nanarušuje tradiční katolické učení o mravní povinnosti jednotlivců i společnosti vůči pravému náboženství a jediné církvi Kristově. Kromě toho při pojednávání o náboženské svobodě má posvátný sněm v úmyslu rozvinout učení posledních papežů o nezadatelných právech lidské osoby a o právním uspořádání společnosti.

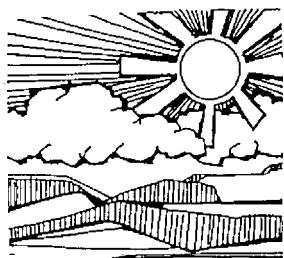
I. OBECNÁ NAUKA O NABOŽENSKÉ SVOBODĚ

Předmět a základ náboženské svobody

Tento vatikánský sněm prohlašuje, že lidská osoba má právo na náboženskou svobodu. Tato svoboda záleží v tom, že všichni lidé musejí být prosti nátlaku jak ze strany jednotlivců, tak ze strany společenských skupin a jakékoli lidské moci, takže nikdo ani nesmí být domucován jednat v oblasti náboženství proti svému svědomí, ani mu nesmí být zabraňováno jednat podle svého svědomí soukromě i veřejně, buď sám nebo spolu s jinými, v náležitých mezích. Mimoto koncil prohlašuje, že právo na náboženskou svobodu je skutečně založeno na důstojnosti lidské osoby, jak nám ji dává poznat i zjevené Boží slovo i sám rozum. Toto právo lidské osoby na náboženskou svobodu má být uznáno v právním uspořádání společnosti tak, aby se stalo občanským právem.

(pokračování)

* * *

Pane, - ke pozerám na svet, ktorý ma obklopuje, vidím, že je veľkolepý.

Veľkolepý napriek všetkým biedam, zlu a utrpeniu.

Veľkolepý, lebo mnohí bojujú proti týmto temným stránkam.

Veľkolepý, lebo mnohí chcú spravodlivosť.

A iní, hoci nie sú schopní bojovať za spravodlivosť, milujú spravodlivosť.

A mnohí, hoci nie sú schopní bojovať proti ľži, milujú viac pravdu než lož.

A mnohí, čo nič nepodnikajú proti otroctvu, majú predsasť zmysel pre slobodu.

Pane, som istý, že všetci títo sú na ceste k tebe.

Ak jestvuje pravda v celej svojej čistote, jestvuje len v tebe.

Ak sa uskutočňuje spravodlivosť, uskutočňuje sa len v tebe.

Ak jestvuje láska bez hraníc, jestvuje len v tebe.

(Suavet 17)

VELKÉ SCHOPNOSTI KŘEŠŤANA

* Které jsou mravní ctnosti?

- a) **opatrnost** - ta nás vede, abychom správně soudili, co máme dělat a čemu se v hnout, jakých prostředků k nadpřirozenému cíli máme použít;
- b) **spravedlnost** - jí dáváme každému, co mu patří;
- c) **mírnost** (umírněnost, uměřenost) - jí ovládáme své vášně (smyslová hnutí) podle toho, co je správné a co se líbí Bohu;
- d) **statečnost** - ta nás vede, abychom vytrvali v plnění Boží vůle, i když je to někdy těžké a nepříjemné.

* Které jsou dary Ducha svatého?

Dary Ducha svatého jsou:

- a) **moudrosti** : vede nás, abychom se dívali na věci tohoto světa podle stupnice hodnot, v jejich vztahu k Bohu;
- b) **rozumu**: pomáhá nám k hlubšímu vhledu do pravd, které nám Bůh zjevil.
- c) **rady**: pomáhá nám jednat s opatrností, zvláště v obtížné situaci;
- d) **síly**: vede nás, abychom vzali na sebe i velké věci pro Boha s radostí a beze strachu z obtíží a překážek;
- e) **umění**: pomáhá nám soudit o všech věcech, lidských i božských, tak jak Bůh o nich soudí, a mít zálibu pro Boží věci;
- f) **nábožnosti**: pomáhá nám milovat Boha jako svého Otce a mít v lásce osoby a věci Bohu zasvěcené;
- g) **bázně Boží**: vede nás, abychom se báli urazit Boha a být od něho odloučení, protože ho milujeme.

Všechny dary Ducha svatého nás činí poslušnými vůči Božímu vnuknutí a milostem, které nám sesílá. Pak plníme jeho svatou vůli ochotně a s radostí.

* * *

Co platno, získat celý svět, ale na duši škodu utrpět! Kdy to svět pochopí? Církev staví na první místo Boha, duši, věčnost, co svět neuznává, nebo nedoceňuje, nebo nemiluje, nebo co pokládá za nemožné. Svět myslí, že církev, nevykoná-li jeho plány, nevykonala poslání svého Mistra. Přičítá jí za strašnou vinu, že dává přednost věčnosti před časností.

(Hlouch: MINUTĚNKA)

*

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. Josefa Malíka - manželka a děti s rod.
 - Za živou a zemř. rod. Russo a obou stran -
 - paní Mary Russo
 - Za zemř. P. Josefa Novotného - muž. Hanákovi
 - Za dobré a trvalé zdraví, Boží ochranu a požehnání pro muž. Magulovy, Kubelkovi a Filovy
2. Za živou a zemř. rod. Kadlčkovu a Daňkovu
 - manželé Daňkovi
 - Za zemřelého Marina Pojezu, manželku a dět.
 - paní Josefa Pavlicová
3. Za zemřelého Jiřího Rosenberga - manželka
 - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
 - Za zemřelého Tomáše Pavlicu - manželé Kubelkovi
4. Za živou a zemřelou rodinu Drhovu a Košařovu z obou stran -
 - manželé Drhovi
 - Za zemřelou Františku Hanáčkovu - manželé Kubelkovi
5. Za zemřelého Lawrence Žáčka - rodiče a sourozenci s rodinami
 - Za zemřelou Alžbětu Bílovu - rodina Křenčíkova
 - Za zemřelou manželku Annu Claire - pan Jan Adamec
6. Za zemř. Antonii Němečkovu - pí Lydia Dobošová a muž. Čambalovi
 - Za zemřelou Františku Hanáčkovu - paní Vlasta Macků
7. Za zemřelého Josefa Gašparíka - rodiny Dobošova a Čambalova
 - Za zemřelého Ing. Josefa Měrku - manželé Staškovi
8. Za zemřelou maminku Marii Weirichovu - manželé Brotánkovi
 - Za zemřelé rodiny Staškovi a Šmeringajovu - manželé Staškovi
 - Za zemřelého Karla Šilhánka - rodiče
9. Za zomr. rodičov Máriu a Imricha Šurlákovy - rodina Kovačíkova
 - Za zemřelého Jana Herbíka - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
10. Za zemřelou tetu Marii Nejedlíkovu - manželé Patr a Mary Otrubovi
 - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
11. Za zemř. rodinu Cicákovu a Gluvňovu z obou stran - muž. Gluvňovi
12. Za zemřelou Amalii Svitavskou - Dr. Vladimír Walžel
 - Za živou a zemřelou rodinu Dohnalovu - paní Frída Dohnalová
13. Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
 - Za živou a zemřelou rodinu Hönlingerovu - paní Frída Dohnalová
14. Za zemřelou manželku Marii - pan František Smola
 - Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
15. Za zemř. Roberta Horáka - Kroužek milovníků hudby a poesie
 - Za zemřelou Annu Hidrovu - manžel a dcera
 - Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelého tatínka Hynka Hromádku - manželé Stránští

16. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
17. Za zmorelých rodičov Viktora a Margitu Luky - manželia Šebestovi
- Za zemřelou matku Marii Teresii Adamcovu - pan Jan Adamec
18. Za živé a zemř. rod. Ořechovských z obou stran - rodina Ořechovská
19. Za zemřelého Josefa Sitka - rodina Kubelkova a děti
- Za zemř. Aloise Lysého, jeho sestru Helenu a celou rodinu Popelářovu a Jančíkovu
20. Za zemřelé rodiče a bratra - pan Eduard Tomšej
- Za zemřelého otce Jana Adamce - pan Jan Adamec
21. Za zemřelé rodiče a příbuzné z obou stran - pan Vladimír Weiss
- Za zemřelého Josefa Mejstříka - paní Růžena Janouchová
22. Na poděkování P. Bohu a na vyprošení dalších milostí - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
- Za zemřelého Josefa Mejstříka - paní Růžena Janouchová
23. Za dobré a trvalé zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manžele Fily, Kubelkovy a Magulovy
- Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvorníková
24. Za zemřelého tatínka Jaroslava Plannera - manželé Plannerovi
- Za zemřelého Josefa Mejstříka - paní Růžena Janouchová
25. Za živou a zemřelou rodinu Němečkovu - pan František Němeček
26. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
27. Za zemřelého Jiřího Rosenberga - jeho manželka
- Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
28. Za zemřelého Dr. Zbyslava Peterse - manželka a dcera

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEMŘELI: Tomáš Pavlica - Jaroslav Planner - Jiří Rosenberg - Mary Hennefreund - Josef Mejstřík. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Betka Papánková se dožívá DEVADESÁTKY. Dr. Vladimír Walžel PĚTASEDMDESÁTKY, pan František Němeček SEDMDESÁTKY, paní Hilda Hálková ŠEDESÁTKY, paní Slávka Ulčová a pan Rudolf Weiss PADESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

V neděli 25. února (februára)
M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

* * *

CESTA DCERY KRÁLOVSKÉ ANEŽKY

VII.

Poslušnost je dalším slibem sester. Jí se usku-
tečňuje řád dokonalosti skrze oběť téměř posvátnou.

V poslušnosti je niterná vazba lásky - mizí
egoismus.

Kdo žije v pouhém já, žije v tom, co pomíjí a
je ztracen. Kdo žije v poslušnosti v čí Slovu, žije

ve věčnosti a je spasen.

Pavel upozorňuje: Už nežijí já. Žije ve mně Kristus. V těchto slo-
vech je ukryta proměna, stavba charakteru a růst v osobnost.

Anežka poznává strašný úděl odříkání, mlčení země i nebe na všech-
no lidské úpění a všechnu úzkost.

A ví, že člověku není pomoci, leda vzdá-li se úplně vši pozemské
naděje a svěří-li se bez výhrady Tomu, který se zdá, jako by ho ne-
bylo.

VIII.

Děti a pláč, to patří k sobě. Nebraňte maličkým přijít. Víc Kristus
neříká, a my tušíme, co míní, čeho se dotýká. Území, které mělo být
vyhrazeno jeho božské tvůrčí moci, opravdové lásce muže a ženy, je
ponecháno libovůli.

Anežka obětovala Bohu tužbu všech nejhoroucnější a nejoprávněnější:
dát život ze sebe. Neuvidíme ani zde, ani na věčnosti svoje děti, svoje
potomstvo.

Zasvěcuji Ti, Pane, půvabné sny, tužby a naděje, jimiž bije srdce
mládí.

Jak ráda bych vítala děťátko, které by mělo přímý pohled mého vy-
voleného, líbala hladová ústka, jež by oslavovala moji krev v mateřské
mléko proměňovanou, a zachovala naši podobu v pokoleních, jak ráda
bych líbala v něm obraz toho, jenž vzal na sebe lidskou podobu, aby za
nás trpěl. Anežčin celibát, chápán z vyššího hlediska, je protiváhou
porušovaných příkazu Božích:

Nesesmilníš - nepožádáš!

(pokračování)

* * *

*Anežko Česká, milá svatá, pomoz ty českému národu z bláta,
přimluv se za nás u Paní milé, chcem i my trávit radostné chvíle.*

(Z vlastí)

Netrvalo to dlho a misionári naučili ich modliť sa ruženec, spievať cirkevné piesne a tak potom modlili sa a spievali spoločne. Robili to tak oduševnene, tak horlivo a hlučne, že som sa od radosti prebudil. Celý zadivený obzerám sa okolo seba a vidím, že som len doma, vo svojej izbičke, veľmi ďaleko od misií. Ale i z toho som videl, že moji

synovia na tie misie raz predsa len pôjdu ďaleko, veľmi ďaleko. Ale kam? To som nevedel uhádnuť.

A táto myšlienka potom trápila Don Boska celých päť rokov.

Sprvu si myslel, že to bude azda Abesínsko. Dopytoval sa na tú krajinu, študoval ju. Čoskoro však zbadal, že sa mýli. Musí to byť voľačo inšie, pomyslel si, a začal myslieť na Čínu. Vtom prišiel do Turína akýsi čínsky misionár. Mal tam prednášky a zbieral milodary. Z jeho reči sa Don Bosko, že ani Čína nie je tou krajinou, ktorú on videl vo sne. Tak čo? Vari Austrália? Pozeral knižky, mapy, dopytoval sa, čítal, prezeral, hľadal, akí sú tam ľudia, aké majú zvyky, mravy. Ale čoskoro bol istý, že ani to je nie to, čo videl.

- Možno to bude India - hádal ďalej a začal sa prekutávať v knihách a mapách Indie. Podrobne sa dopytoval na život tamjších misionárov. Všetky jeho myšlienky a reči krútili sa okolo Indie, a už-už si myslel, že, hľa, konočne predsa len našiel, čo už toľko hľadal. A preto aj svojich rehoľníkov povzbudzoval, aby sa učili anglicky, a ponúkal sa v Ríme, že je ochotný, že je ochotný prevziať apoštolský vikariát v Indii. No predsa len sa mýlil. Ani India mu nebola predurčená. Ale na to prišiel až neskoršie.

V decembri roku 1874 zavítal totiž k Don Boskovi argentinský konzul a v mene arcibiskupa hlavného mesta Buenos Aires ho požiadal, aby prevzal misie v širokých pustatinách južnej Argentíny, v Patagónsku, Ohňovej zemi, na Magellánskych ostrovoch, okolo južného pólu na novom kontinente. Obyvateľstvo týchto krajov bolo tak divoké a zozverené, že Darwinovi prívrženci ho pokladali za priechodný typ medzi človekom a zvieratom.

Don Bosko tejto žiadosti vyhovel a celý rok 1875 použil k prípravám na misie. Vybral si hrstku najsúcejších misionárov, zaobstaral im najpotrebnejšie veci a poučil ich na cestu pre veľké radostné poslanstvo ďaleko za more, medzi najdivejších pohanov, do južnej Argentíny. Bolo ich desať. Šesť kňazov a štyria koadjútori. Vodcom výpravy bol Don Cagliero, ten niekdajší mladík, na ktorého sa vzťahovalo spomenuté videnie roku 1854. Umrel ako 88-ročný starec roku 1926, posledný z týchto prvých desiatich misionárov. Tridsať rokov pracoval v misiách, šestnásť rokov v

službách pápežskej diplomacie. Bol prvým saleziánskym biskupom a prvým kardinálom.

Don Boskovo videnie a proroctvo sa na ňom doslovne splnilo. Ale ako prišiel Don Bosko na myšlienku, že argentínski divosi sú pohania jeho sna, v ktorom videl nebeský pokyn, to je i podnes nerozriešenou hádankou. Zdá sa však, že už aj samo posolstvo od argentínskeho arcibiskupa stačilo, aby v ňom videl prst Boží, ktorý ikazuje jeho misionárom začiatok cesty.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

O rybáři.

Jeden rybář šel k řece lovit ryby, ale v lovení ryb se nevyznal. Sedl si u vody a pískal na píšťalu domnívaje se, že sladká hudba donutí ryby k tanci.

Když už dlouho pískal marně a neviděl žádného výsledku, odložil píšťalu a chopil se sítě. Sotva ji ponořil do vody, hned ulovil mnoho ryb.

Vida, jak sebou ulovené ryby mrskají, pravil: "Ó, nešlechtné ryby! Když jsem vám pískal, netancovaly jste; teprve když jsem přestal, plešáte."

